bloc-notes

CHESTIA ZILEI

Cazul grupării Phenix

Intre recursurile cari se vor judeca de plenul Comitetului Federal al F. R. F. A. — care se întrunește și mâine — figurează și o speță foarte interesantă și mai ales caracteristică pentru momentul în care se judecă.

Recursul figurează pe ordinea de zi a primului Comitet Federal, care trebue să îndeplinească o vastă operă legislativă. Membrii acestui for ar putea să reflecteze dacă nu este cazul ca, după ce vor judeca recursul grupării Phoenix, să ajungă și la o modificare a regulamentului.

Intr'o ședință a districtului Satu Mare fusese suspendat antrenorul Biro Iuliu, care se făcuse vinovat de unele manifestări nepermise.

S'a întâmplat însă ca la o altă ședință a districtului, odată cu agravarea suspendării lui Biro, care dela 3 a ajuns la 6 luni, să se pronunțe și o suspendare de trei luni împotriva grupării Phoenix. Motiul: Biro Iuliu a asistat pe tușe la matchurile: Crișana-Phoenix și Franco Română-Phoenix. Cel puțin așa a susținut delegatul federal, într'un denunț confidențial. Impotriva acestei hotărâri a districtului Satu Mare, Phoenix a făcut apel la Liga de Nord, iar liga, prin decizia dela 4 Noembrie, a menținut pedeapsa lui Biro și redus la 8 zile suspendarea grupării. Phoenix a introdus un recurs care urmează să fie judecat de Comitetul Federal.

Nu insistăm asupra faptului că intervalul de suspendare de 8 zile a însemnat două puncte pierdute pentru Phoenix. Refuzăm să dăm curs insinuării care circulă în sensul că acesta ar fi fost scopul excesivei severități manifestată de diferite foruri.

Altceva ne interesează pe noi. Grupările divizionare nu pot și nu trebue să rămână în jurisdicția districtelor. Când este vorba de o grupare divizionară, districtele trebue să refere Comisiei Campionatului Național și aceasta să treacă la sancțiuni. Pentrucă, orice s'ar spune, districtele judecă sub imperiul unor contingențe — ca să nu spunem influențe — locale. Noi suntem de părere că Biro s'a făcut vinovat de o încălcare a regulamentului, dar pentru aceasta i s'a agravat pedeapsa dela 3 la 6 luni. Cum e posibil ca gruparea să fie antrenată în febra de sancțiuni a autorității districtuale și să fie pedepsită cu trei luni, chit că mai târziu i s'a redus pedeapsa la 8 zile.

Comisia Campionatului Național nu putea lua astfel de măsuri, pentrucă a suspenda o grupare chiar pe 8 zile, în plină campanie de campionat, ni se pare una din cele mai grele pedepse și în nici un caz nu poate însoți o agravare a sancțiunii pronunțate împotriva principalului vinovat.

Apoi, medalia are și altă față. Phoenix este o grupare corporativă și atâta vreme cât aceste grupări fac parte din federație, nu este permis să fie obiectul unui tratament special. Mai sever decât al celorlalte.

Comitetul Federal are datoria să aducă o sentință care să spulbere toate insinuările și să constitue o indicație pentru toate forurile cari vor mai avea de judecat cazuri similare.

ȘTEFAN RADU

Artistele patinei

Un tânăr grup de patinatoare la campionatele mondiale cari au avut loc la Praga. Dela stânga spre dreapta: Hegau Taylor, Vera Hruba, Cecilia Colledge, Eva Nykl, Gladys Jagger, Joy Rickett și Anna Marie Sarther

O comparație hazlie...

Federația franceză de box a refuzat licență de manager pe anul 1937, lui Eugène Criqui.

Știrea este pur și simplu, consternantă.

S'a găsit deci o Federațiune — și încă una franceză — care să considere un fost campion mondial, inapt pentru oficiul de manager. S'a găsit un fost campion mondial la categoria pană, pe umerii căruia s'a cimentat prestigiul boxului francez, care să nu mai poată figura în activitatea oficială, nici cu titlul modest de manager.

Situațiunea este — fără discuție — de neînțeles.

Presa franceză, în unanimitate, comentează «cazul Criqui» cu o atențiune prelungită. Din aceste comentarii, Federația franceză de box nu ese tocmai... complimentată. Pe bună dreptate.

Și, nu este exclus ca sub injoncțiunile presei pariziene, să asistăm la capitularea Federației franceze de box, și la o reîncoronare a unui fost campion mondial, cu gloriosul titlu de... manager.

La noi «cazul Criqui» prezintă un interes mărginit. O simplă curiozitate.

Dar furnizează în acelaș timp un prilej de comparație care se cere neapărat subliniat.

In Franța se discută, deci, și se refuză uneori licență de manager, chiar și foștilor campioni mondiali de calibrul lui Criqui.

La noi, acordarea licențelor este o simplă formalitate.

In boxul nostru toți trepădușii sânt manageri și maeștri.

Nu mai avem prea mulți boxeuri buni.

Nu mai avem prea mulți boxeuri, pur și simplu. Avem în schimb o importantă cantitate de «maeștri».

Toate mediocritățile ringurilor periferice cari n'au putut să câștige câteva matchuri, au devenit «maeștri». Au săli, au elevi, au reuniuni, venituri, drept de vot (mai ales!...) și... licență care le este reînoită în fiecare an, din oficiu. Fără niciun control.

Indivizi cari n'au pus niciodată în mână mănuși de box (unii n'au pus niciun fel de mănuși) s'au trezit prin tr'o năstrușnică ironie a soartei — cocoțați în fruntea unor săli și în posesia unui titlu pe care nu-l justifică prin nimic.

Au devenit «maeștri».

Foști sau actuali tâmplari, cu chelie și pretenții, foști sau actuali cismari cu cartilagiul rupt într'o încăierare de mahala, au — pentru aceste singure calități — titluri de «maeștri» și licențe de «manageri». Conduc săli, votează în adunările generale și au sub competența lor priveghere, elevi din cari — de cele mai multe ori — nu pot ieși decât paterte mediocrități pugilistice.

Să ne mirăm că clasa amatorilor noștri a scăzut din această pricină, simțitor? Să ne surprindă că niciun nume nou nu vine să licărească cu străfulgerări de «astru» la orizontul boxului românesc?... Să ne surprindă coincidența că singurii noștri amatori, cu reale informațiuni de box și cu perspective de carieră, ies — întâmplător — de sub pregătirea breslașilor fără pretenții de «maeștri» și uneori, fără licență de «manager»?...

Haida-de!...

In Franța, fostul campion mondial la categoria pană Eugène Criqui, n'a reușit anul acesta să obțină licență de «manager». La noi, d. Popazu sau d. Eftimie Mihăilescu sânt din oficiu «maeștri». Cu drepturi, cu elevi și cu licență permanentă...

Comparația este prea hazlie, pentru a nu fi fost semnalată...

George Fulga

Dela lume adunate

BIEȚII ARBITRII!...

Duminecă, la sediul lui «Sport Olympique Montpellierains, s'a format un grup; dar un grup atent și aproape liniștit care ascultă un povestitor.

Acesta povestește un accident petrecut recent într'o menagerie:

«Tigrul nu voi să se producă. A mârâit de vreo doă ori și s'a aruncat asupra arbitrului...»

— Asupra arbitrului?!

— Ah! Pardon, am confundat. E obișnuința de a vedea footballiștii din dosul grilajelor de sârmă și arbitrul jucând rolul îmblânzitorului.

Unul singur nu a râs în sală. Singurul arbitru care se afla prezent.

SESAM DESCHIDE-TE

«Racing Club Paris» campion și deținător al Cupei Franței, a închis, — se spune că pentru totdeauna — porțile dela Colombes, ziariștilor.

Cuvântul de ordine e ca la Verdun:

— Pe aici nu se trece!

Dumineca trecută, un ziarist din Sud — și ăștia sunt ai dracului, nu glumă — a vrut să asiste la un match.

Știind că nu va putea intra pe baza cărții de legitimație, a deschis poarta și cu un aer foarte grav, cu mâinile în buzunar, s'a adresat cerberilor dela intrare:

— Oficial marsiliez!

— Carnetul d-tale?

— Cum, domnule, accentul nu e suficient?

Și a trecut...

MICUȚA ANGI...

...reprezentanta femenină a României, care nu are decât 15 ani, a fost revelația campionatului mondial.

Tot ca a prilejuit d-rului Wilseck, delegatul Ungariei, o eșire de adevărată sportivitate care nu trebue să treacă fără a fi semnalată.

La matchul contra Ungariei când Angi Adelstein câștigase ambele simpluri și România conducea cu 2—0 la matchul de dublu, intervine o neînțelegere între jucătoarele ungare și române.

Unguroaicele protestaseră contra faptului că «Angi» a atins masa cu cotul. Atunci a intervenit acelaș d. dr. Wilseck, care a ținut reprezentatelor ungare un adevărat curs de sportivitate și, dându-le exemplu pe micuța Angi, le-a spus că mai bine ar învăța să joace ca ea decât să folosească astfel de pretexte...

Căutăm corespondenți

In vederea unor cât mai bogate și exacte informații sportive din tot cuprinsul țării, «Gazeta Sporturilor», caută corespondenți pricepuți în următoarele orașe.

Alexandria, Aiud, Azuga, Alba Iulia, Blaj, Botoșani, Buzău, Chișinău, Caracal, Curtea de Argeș, Câmpina, Cetatea Albă, Careii Mari, Deta, Fetești, Focșani, Moreni, Lugoj, Lupeni, Mizil, Mediaș, Odorhei, Oradea, Oltenița, Pucioasa, Petroșani, Râmnicu Vâlcea, Roșiorii de Vede, Reni, Râmnicu Sărat, Rădăuți, Salonta, Sf. Gheorghe, Slobozia, Sighetul Marmației, Turnu Măgurele, Turda, Târgoviște, T.-Severin, Urziceni, Zărnești.

Corespondența de probă — cuprinzând dări de seamă asupra activității locale — va fi trimisă pe adresa ziarului nostru, str. Ing. Anghel Saligny 2, pentru secretariatul de redacție.

O MARE ANCHETA a „Gazetei Sporturilor"

Ce sport vă place mai mult?
Și de ce?

Scriitori, intelectuali, actori, actrițe — iată lumea pe care o vizează noua noastră anchetă

Zi de zi, sportul câștigă la noi adepți din ce în ce mai numeroși. Tribunele sunt din ce în ce mai populate. Printre rândurile spectatorilor masculini, siluetele femenine sunt din ce în ce mai frequente. Iar spectatorii anonimi fac șir în jurul scriitorilor cunoscuți, în jurul artiștilor de teatru sau al actrițelor cu zâmbete cuceritoare și nume cunoscute.

Intre două pâlcuri de funcționari sau simpli meseriași din nu știm care cartier al Capitalei, d. Camil Petrescu, d. Vraca, Tănase, sau d-ra Elvira Godeanu se înghesuesc în fiecare Duminecă, la matchurile de football depe arenele Capitalei.

La început, aparițiile acestea au fost escortate de priviri curioase și admirative. Apoi, au încetat să mai constitue o curiozitate.

Dela titlul de «eveniment», aparițiile acestea au retrogradat la nivelul redus al unui «fapt divers».

Intre doi suporteri anonimi, prezența d-rei Leny Caller sau a d-lui Vraca, nu mai constitue astăzi prilej de rumoare. S'au contopit cu ceilalți spectatori, devenind simple unități, într'o mare și cunoscută asistență.

Pasiune?

Totuși, aparițiile acestea sunt pline de interes.

Căci — în definitiv — un scriitor, un mare actor sau o vedetă de teatru trebue să aibe motive temeinice, pentru a se înghesui la fiecare match în tribună, pentru a se lăsa îmbrânciți la intrare și a face șir comun cu mii de necunoscuți, în strigătele de îndemn pentru echipa sau jucătorul preferat.

D-ra Leny Caller, d-ra Elvira Godeanu sau Tănase, nu sunt simpli anonimi din marea mulțime a spectatorilor anonimi.

Nu și-au descoperit subit afecțiunea pentru sport. Și — mai ales — pot explica această afecțiune.

Ancheta noastră

Iată dece, răspunzând unei importante cantități de sugestii, ne-am hotărât să întreprindem o anchetă în lumea scriitorilor, a intelectualilor și a artiștilor (de ambele sexe), sportivi.

Ne-am notat pentru aceasta câteva întrebări. Iată-le:

1. Ce sport vă place mai mult?...

2. Dece?...

3. L-ați practicat?...

4. Cât timp și unde?...

5. Care din sportivii români vă place mai mult?...

Tabloul acesta nu este, firește, fix.

In cursul convorbirilor, numărul întrebărilor va putea să crească.

Cu această primă schemă de interogatoriu însă, vom începe o anchetă al cărei rezultat va vedea lumina tiparului în curând.

Răspunsurile nu pot fi anticipate. Le dorim, de altfel, cât mai diferite.

«Inculpații» cari vor fi supuși acestui interogatoriu, — însă — pot fi precizați depe acum. Ii poate descoperi oricine, în rândurile acelora cari au stârnit rumoare în ziua în care au fost recunoscuți înghesuindu-se în tribunele arenelor de sport din Capitală: scriitori, intelectuali notorii, actrițe și actori.

G. Fg.

Știri diverse

— «Monitorul Oficial», secția culturală, organizează pentru Duminică 14 Februarie 1937, ora 10 dimineața, în sala Ligei Culturale din strada Schitu Măgureanu a 7-a șezătoare, cu un program artistic bogat. Intrarea liberă.

— Asociația de binefacere «Leagănul Sf. Ecaterina» de sub președinția de onoare a M. S. Regina Maria, va da Joi 18 Februarie 1937, orele 9 seara la cinema «Capitol», o mare representație de gală, în înalta prezență a M. S. Regina Maria.

In cadrul acestei reprezentații va rula filmul de mare răsunet mondial «MISIUNEA BRIGAZII 41» cu cel mai en-vogue cuplu al ecranului — Erros Flyan și Olivia de Havilland, eroii din «Căpitanul Blood».

Biletele s'au pus în vânzare și se găsesc la d-nele membre ale Soc. «Leagănul Sf. Ecaterina».

De prin cluburi

SOCIETATEA sportivă Haggibbor din Cluj ține Dumi ecă adunare generală. Societatea Haggibbor este una din puținele grupări din provincie, care activează în toate ramurile sportive, desfășurând o muncă rodnică. Sportivii acestei societăți au câștigat mai multe caampionate naționale în decursul celor 17 ani de existență.

Când?

„8 IUNIE"
un mare roman sportiv

Ceva fi?

CULISELE

Carnavalul sportiv e în toi.

Toate cluburile părăsesc arenele, pentru a invada o seară luciul parchetelor și a dansa în acordul jazzurilor.

Venus, firește, a venit la rând acum câteva zile. A fost un bal extrem de reușit. Lume selectă, toalete superbe, petrecere până'n zori.

Despre toate acestea s'a scris la timp. Vrem numai să pomenim de o întâmplare nostimă, care a proprovocat un haz general.

Ca la orice bal, se găsea amenajată în fundul sălii o bogată tombolă. Toți — aproape toți — invitații și-au încercat norocul la această loterie... mondenă. Toată lumea a câștigat câte un obiect: un pahar, un buton de manșetă și alte asemenea obiecte... casnice.

Dar cea mai mare ghidușie pe care au făcut-o sorții tombolei a fost aceasta:

Sfera a câștigat un... mielușel, iar d. Eladescu un... pieptăne.

Cea mai teribilă problemă care preocupă actualmente forurile federale e aceea a ordinei pe terenurile de football.

Sunt îndeajuns de cunoscute scandalurile cari au perturbat campionatul de toamnă.

In fiecare zi de campionat se înregistrau încăerări, devastări de cabane, escaladări de garduri de sârmă, cari toate la un loc se soldau cu răniți și mai cu seamă cu periclitarea bunului mers al footballului în general.

Vinovați sau nu, un lucru e cert: majoritatea acestor scandaluri luau naștere din cauza arbitrilor. Deaceea, federația a recomandat cluburilor să protejeze neapărat integritatea corporală a «cavalerilor fluerilor».

Un club din provincie a urmat întocmai recomandările federației, dar fără prea multă eficacitate. Nu din vina proprietarilor terenului, ci dintr'alt motiv.

La primirea adresei oficiale, clubul s'a grăbit să afișeze în tribună placarde mari: «NU LOVIȚI ARBITRUL». Dar un spectator ghiduș a avut grija să adaoge dedesubt: «DACA NU E VINOVAT».

Un coleg de redacție observa eri cu destulă melancolie, că în timp ce anul trecut, la matchul de ping-pong Austria — România au asistat patru mii de spectatori, anul acesta numai doi vienezi au fost curioși să vadă acest match.

E cazul să precizăm că dimpotrivă, e cel mai mare noroc al nostru de anul acesta...

Balcaniada footballistică e anul acesta în pericol de a nu fi disputată.

După multe tocmeli, organizarea a revenit — dealtfel așa și trebuia — Greciei.

Iată însă că federația elenă a pus condițiuni: dacă nu se scade baremul, renunță la organizare.

Cu alte cuvinte, e chestie de preț. Ceeace înseamnă că grecii nu țin cu... orice preț să organizeze Balcaniada.

— a. n. —

HARA-KIRI

In țara unde crizantemele înfloresc și împodobesc, în țara unde și picioarele meselor sunt mici, în țara unde nu numai mutrele, dar și pepenii verzi sunt galbeni, în Japonia, cetățenii au trăit recent unul din cele mai mari episoade din viața lor.

Japonia a fost frământată de cel mai mare eveniment istoric al ei: avea să fie reprezentată de o echipă selecționată la campionatele mondiale de ping pong dela Baden.

Câtva timp, harnicii pontifi ai F. P. P. J. (Federația de ping pong japoneză) nu erau convinși dacă echipa se va deplasa, căci nu se știa precis unde se joacă: la Baden sau la Baden-Baden.

In cele din urmă au venit relații dela Viena, cari au lămurit această problemă.

Odată plecarea hotărâtă, toți sportivii au participat cu emoții nesfârșite la formarea teamului reprezentativ.

După multe pertractări, echipa națională a Japoniei a fost formată din: Esor, Șaripa și Tanep.

Nu era echipa cea mai bună, fiindcă un jucător de valoare, Vlanode, s'a pus în grevă pe motiv că nu a fost asigurat contra răului de mare și nu i s'a permis să ia cu el un prieten de pe strada lui. Din care cauză, Vlanode a fost supus în piața publică la cele mai mari chinuri: a fost pus în genunchi două zile și silit să pronunțe patru fraze nemțești pe oră.

Odată opinia publică răzbunată, o mulțime imensă a escortat echipa la gară. Geishe, cu crizanteme în cocuri, niponi cu lampioane de hârtie colorată, copii cu fețe de culoarea dovleacului, au salutat pe peronul gării din Tokio plecarea plenipotențiarilor Japoniei.

Toată Japonia se culcase pe o ureche, fără grije, cu convingerea că tinerii și inimoșii niponi vor cuceri cel puțin primul loc în campionatul mondial.

Dar a doua zi, deși obișnuiți cu cutremurele, niponii s'au cutremurat la primirea unei telegrame care vestea înfrângerea echipei japoneze.

In toată Japonia a fost o consternare generală. Toți japonezii înjurau de mama focului pe reprezentanții lor la Baden, în special orașul Yokohama ,care le pomenea și mama...

Alte telegrame, cu acelaș sinistru conținut ,au venit să mărească desolarea întregului popor.

La întoarcerea echipei naționale, tot orașul Tokio spumega de furie. Magazinele au arborat steaguri de doliu, iar la toate casele particulare au fost ridicate drapele cu cap de mort și cu diverse inscripții, prin cari se cerea pedepsirea exemplară a tuturor jucătorilor.

Primul lucru pe care l-a făcut F. P. P. J. a fost să înceapă anchetarea acestui dezastru, spre a stabili răspunderile și a dicta sancțiunile.

Mizerabila comportare a trimișilor la campionatul dela Baden cât și vizbila rea voință de cari au dat dovadă, au făcut să se creadă că ar fi vorba de o substituire. Se presupunea anume că în loc de japonezi ,au plecat alte soiuri de nații.

In acest timp furia mulțimii a ajuns la paroxism. O massă imensă de oameni a manifestat în fața federației ,unde se putea auzi:

— „Vrem capetele jucătorilor". Președintele a ieșit în balcon și a potolit mulțimea: „E imposibil acest lucru, deoarece am constatat că jucătorii noștri au jucat fără cap".

Cazul a depășit cadrul federației și a trecut la factori mai înalți.

După două zile de chibzuire, marele Mikadou a decis să le facă un mic cadou: câte cincizeci de cnuturi pe șira spinării.

O scrisoare anonimă a fost însă revelatoare: marele vinovat e Tanep, care a vândut matchurile.

Nu a mai fost nevoie nici de anchetă ,nici de instrucție: Tanep ca orice japonez, avea să-și facă hara-kiri, a doua zi de dimineață.

In zorii zilei, când liniștea mai sălășluia în întregul Imperiu al Soarelui, Tanep și-a făcut hara-kiri. Cel mai înspăimântător hara-kiri care s'a pomenit vreodată în Japonia: a înghițit scrisoarea prin care vroia să se desvinovățească. Moartea i-a fost fulgerătoare.

Când orașul s'a deșteptat, pe fiul Niponului îl luase mama dracului...

A. Nol